

Betreft: klachten wegens niet-naleving van de taalwetten.

Met toepassing van artikel 65bis, § 4, laatste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) werd bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) door de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een klacht aanhangig gemaakt die werd ingediend door Franstalige inwoners van de randgemeenten (lijst van de klagers te uwer attentie als bijlage). Zulks, wegens het feit dat zij van de Belastingdienst voor Vlaanderen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, m.b.t. het jaar 1999, een Nederlandstalig aanslagbiljet hebben ontvangen.

Ter zitting van 8 maart 2001 heeft de VCT aan die klachten een onderzoek gewijd en het volgende advies uitgebracht.

*
* *

Op de vraag om inlichtingen die u in dat verband werd gericht, hebt u de VCT het volgende geantwoord:

"De 4 klagers hebben een Franstalig aanslagbiljet aangevraagd. Dit werd hen tot op heden nog niet toegestuurd. Na een telefonisch onderhoud met de Belastingdienst voor Vlaanderen blijkt dat de elektronische verwerking van Franstalige aanslagbiljetten nog een aantal technische mankementen vertoont. Dit zal opgelost zijn voor de aanslagbiljetten van het aanslagjaar 2000.

Inwoners die een Franstalig aanslagbiljet hebben aangevraagd voor het jaar 1999 zullen dit toegestuurd krijgen maar dat kan gebeuren met een paar maanden vertraging. Deze vertraging zal evenwel geen nadelige invloed hebben op de betalingstermijnen. Betrokkenen krijgen een nieuw Franstalig aanslagformulier toegestuurd met een nieuwe betalingstermijn van 2 maanden."

*

* *

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 25, 1^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waar artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen naar verwijst, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De Belastingdienst voor Vlaanderen dient derhalve de regels toe te passen die gelden voor de randgemeenten.

Het verdient evenwel aanbeveling dat de Franstalige particulier bij zijn eerste contact met een dienst zijn taalaanhorigheid expliciet mededeelt, want wanneer die dienst de taalaanhorigheid van de particulier niet kent, geldt het vermoeden juris tantum volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied waarin hij woont.

Aangezien de taalaanhorigheid van de klagers niet bekend was bij het versturen van het aanslagbiljet betreffende de onroerende voorheffing, die in 1999 voor de eerste keer werd geheven door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Belastingdienst), werd derhalve op het voornoemde vermoeden voortgegaan.

Bijgevolg verklaart de VCT bij drie stemmen van de Nederlandse afdeling en vier stemmen tegen één van de Franse afdeling de klachten ontvankelijk maar niet gegrond.

Zij neemt akte van het feit dat de betrokkenen een nieuw Franstalig document met een nieuwe uiterste datum van betaling zullen ontvangen.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, aan de adjunct-gouverneur van Vlaams-Brabant, alsook aan de klagers.